

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

CLEVELAND 3., O., TUESDAY MORNING, OCTOBER 23, 1945

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

CLEVELAND 3., O., TUESDAY MORNING, OCTOBER 23, 1945

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

Ameriško in rusko časopisje si je v laseh v Berlinu

Berlin. — Nemško časopisje, ki je pod oblastjo ameriške in ruske armade, si je v laseh in se je začelo javno napadati. Allgemeine Zeitung, ki izhaja v ameriški okupacijski coni, očita komunistični stranki, da nastavlja na uradniška mesta bivše nacije v coni, katero nima zasedeno ameriška armada.

Deutsche Volkszeitung, ki izhaja pod rusko kontrolo in ki je glasilo nemške komunistične stranke, pa trdi, da so v ameriški coni še vedno na svobodi prominentni naciji.

Kozmopolitska liga je izbrala kandidate

Cleveland, O. — Demokratska kozmopolitska liga je potrdila za volitve 6. nov. sledeče kandidate: za mestne sodnike: John J. Bushner, Joseph P. Jaglenski, Louis Petrash in Milton S. Grossman.

Za mestnega župana je potrdila sedanega župana Tom A. Burka.

Za mestne odbornike je liga indorsirala sledeče kandidate v slovenskih varstvih: v 10 — Edward L. Pucel; v 15 — William J. Murphy; v 23 — Edward J. Kovacic; v 28 — Michael M. Lucak; v 32 — John J. Prince; v 33 — James Donnelly.

Za Euclid je liga indorsirala v 2. vardi Michael Boicha in za councilmana-at-large Matt F. Intiharja.

Liga toplo priporoča vsem demokratom, da oddajo svoje glasove za gori imenovane kandidate.

Mornarica išče moštvo, za prostovoljno službo

Washington. — Ameriška bojna mornarica sprejema prostovoljce za službo v mirnem času in sicer daje na izbiro, da se lahko vpišejo za dve, tri, štiri ali šest let. Dozaj se je mogel vsak vpisati le za štiri leta.

Fantje, stari 17 let, se lahko vpišejo za dve ali tri leta. To se pravi, da se ne morejo vpisati za dlje kot do svojega 21. leta. Sprejema pa mornarica prostovoljce od 17 do 30 leta.

NAM JE TUKAJ DOBRO. ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI-MO NA BEGUNCE

VSE ZRE NA VOLITVE PRI TAPCO

Uslužbenci Thompson Products (Tapco) bodo danes izbrali svojo unijo

Cleveland, O. — Vsa dežela napeto čaka na izid današnjih volitev pri Thompson Products Co. Delavci bodo danes že tretjič glasovali, če hočejo kako zunanjo ali svojo unijo, kot so jo imeli dozdaj. Dvakrat prej so že delavci z ogromno večino odglasovali, da ne marajo niti CIO, niti A. F. of L., pa vladni delavski odbor se je zopet vdal pritisku unije in razpisal tretje volitve.

Vladni delavski odbor je hotel celo preprečiti vodstvu tovarne govoriti delavcem pred volitvami ter je vložil tozadevni apel pri okrožnem prizivnem sodišču. Toda to sodišče v Cincinnati je apel zavrglo. Zato je imel včeraj predsednik Fred Crawford proste roke in je govoril delavcem na shodu v kafe-teriji.

Rekel jim je, da je od njih ležeče, da si izberejo svojo unijo, toda naj pred glasovanjem dobro premislijo in primerjajo rekorde tega podjetja in pa rekorde onih podjetij, kjer so delavci pri CIO.

"Sam boste odločevali, če hočete imeti stalno delo in pošten zaslužek, ali pa hočete imeti program, kakor ga izvaja CIO, poln stavk, neredov in zastoja pri delu," je govoril Mr. Crawford.

Medtem je pa unija CIO vložila pri okrajni sodni tožbo za \$100,000 odškodnine proti Thompson Products, ker da je vodstvo izdalo biljetin, v katerem je slika unionista Granta in predsednika Trumana, trdeč, da je slika falzifikat.

To, da so delavci pri tej firmi že dvakrat odglasovali proti zunanjim unijam in da morajo glasovati še v tretje in to, da je podjetje zmagovalo pri prizivnem sodišču za svobodo govora in pisanje, je zbudilo zanimanje po vsej deželi, tako pri delavstvu kot pri industriji. Zato vse napeto čaka, kako bodo izpadle volitve danes.

Ruski diktator je baje že blizu smrti, ali vsaj zelo slab

Vienna. — Nepotrjena poročila vedo povedati, da ruski diktator Stalin ne bo preživel zime radi nevarne srčne napake. Sovjetski maršali se baje že pripravljajo, kdo bo dobil za Stalinom glavno besedo v Sovjetiji.

Stalin, ki je 63 let star, je odšel iz Moskve pred več dnevi. Odšel je na oddih, toda javnost ne ve, kam.

Po Dunaju se splošno govori, da ruski vojaki v Romuniji dezerтираjo v velikem številu iz armade. Druga poročila trdijo, da je na Dunaju do 3,000 bivših ruskih vojakov, ki so si skrivaj nabavili civilno obleko, ko so pobegnili iz armade.

Protestanti zahtevajo popravek zaradi njih vojaških kaplanov

Washington. — Protestanti mislijo, da je brigadni general Harry Vaughan vrgel črn madež na vseh 8,000 protestantovskih vojaških kaplanov, pa zahtevajo od njega preklic ali popravek.

General, ki je vojaški svetovalec pri predsedniku Trumanu, je namreč izjavil, da je katoliška Cerkev izbrala svoje najboljše duhovnike za vojaško službo, česar pri protestantovski cerkvi ni opaziti. Baje je general tudi rekel, da nekateri protestantovski vojaški kaplani ob času, ko so imenovani za to službo, niso opravljali duhovniške službe in da so hoteli iti "samo na počitnice za kake tri leta."

Darovi za begunce

V našem uradu smo prejeli sledeče denarne prispevke za slovenske begunce: Po \$5.00: Mrs. J. Logar iz Enumclaw, Wash., John Primožič, Middle Branch, O., Mr. in Mrs. Joseph Hočevar, 7806 Donald Ave.

Po \$3.00 sta darovala neimenovana in neimenovani in \$2.00 neimenovana.

Iskrena hvala vsem skupaj za to od pomoč slovenskim revežem v tujini. Priporočamo še drugim, da bi darovali po svojih močeh, ker potreba med slovenskimi begunci je velika.

Nemška univerza v Pragi je prenehala

Praga. — Predsednik Edvard Beneš je podpisal odredbo, glasom katere se 600 let stara nemška univerza v Pragi zapre. Vsa poslopja in oprema postane last češke univerze.

Odlični Japonci niso nedotakljivi

Tokio. — MacArthurjev glavni stan izjavlja, da niti člani cesarjevega dvora ne bodo izvezti kazni, če se jim bo dokazal kak vojni zločin. Ta izjava je prišla na vprašanje častniških poročevalcev, če se bo Hirohito sodelo kot vojnega zlačinca.

Guverner Lausche je imenoval sodnico

Columbus, O. — Guverner Frank J. Lausche je imenoval Mrs. Rhea Bangert iz Logan, O. za okrajno sodnico v Hocking okraju. Mesto je bilo izpraznjeno po odstopu sodniku Hendersonu. Sodnica je omožena in demokratinja.

JAPONSKI SOCIJALISTI PROTI KOMUNISTOM

Zavrnilo so ponudbo komunistov za skupno fronto pri volitvah

Tokio. — Japonci voditelji socialistične stranke so zavrnilo ponudbo komunistov za skupno fronto pri nastopnih volitvah, ker je načrt komunistov, da se odstavi cesarja Hirohitaja. Socialisti se ne strinjajo s tem, češ, da bi to povzročilo krvavo revolucijo v deželi.

General MacArthur je ukazal japonski vladi, da popolnoma preuredi program učenja v vseh šolah. To se pravi, da se mora v šolah takoj odpraviti vse vojaško vežbanje in da se mora vzeti iz knjig vse, kar bi cikalno na militarizem. Vse učenje v japonskih šolah mora biti popolnoma v skladu z direktivo ameriške okupacijske oblasti, je ukazal MacArthur.

Naznanja se tudi, da se bo obravnava proti japonskim vojnim zločincem pričela v Tokiu v teku enega meseca. Pred sodni tribunal pride med prvimi general Hideki Tojo.

STALINOV SMRT BODO TAKOJ NAZNANILI

London. — Časopisni atašeji pri sovjetskem poslanstvu v Londonu je včeraj izjavil, da mu je naročeno iz Moskve, naj pove javnosti v inozemstvu, da je Stalin pri najboljšem zdravju in da je zdaj na oddihu v južni Rusiji.

"Ako bi Stalin umrl, bi bila sovjetska vlada prva, ki bi to vest brez odlašanja naznanila," je izjavil atašeji. Rekel je dalje, da bo Stalin ob svojem povratku v Moskvo, prevzel vodstvo države, da bo pa pustil vodstvo bojne sile, ker to zdaj ni več potrebno.

Boril se je za U. S. pa mora domov

Filadelfija. — Gilbert Lecerq, 16 let star Belgijec, ki se je boril v prvi ameriški diviziji v Evropi in so ga kot ranjenca pripeljali v Ameriko, se mora v teku 60 dni vrniti domov v Belgijo, ali pa bo deportiran.

Poskus novega letala je preložen

London. — Zrakoplovno ministrstvo poroča, da je bil preložen poskus novega letala, ki bo, tako pričakujejo, letel z brzino 600 milj na uro. Poskus bi se moral vršiti danes, pa so ga preložili na drug teden.

KDO PRAVI, DA JE ŠTORKLJA POČASNA? PRICE TRDIJO DRUGAČE

Kdor trdi, da je ptica štorclja nerodna in počasna, ne ve nič. Saj je prekosila celo policijsko ambulanco, ki požene, kadar je sila, kar se da po praznih cestah.

Taka dirka je bila tudi včeraj v Clevelandu, ko je policijska ambulanca vozila Mrs. Helen Langdon iz 1534 E. 33. St. v Glenville bolnišnico. Dva policista sta bila na vozu, 25 letni John Corrado in pa voznik Krause. Ta je pritisnil "na gas," ker mu je tovariš Corrado,

Ruski tanki prišli v Bolgarijo na vaje blizu Turčije

Sofia, Bolgarija. — Sovjetske čete s tanki in topništvom so dospale v Bolgarijo in imajo zdaj manevre ob turški meji. Te ruske čete so prihajale iz zapadne Romunije preko Donave več tednov. O številu teh ruskih čet ni uradnih poročil, toda zanesljivi viri računajo, da jih bo nad 200,000 in samo en del od teh jih je prideljenih za okupacijo Bolgarije.

Tanke in težko topništvo so ob Donavi naložili na vlake in jih odpeljali v južno Bolgarijo. Tudi bolgarska armada se neprestano vežba in sicer je dobila zdaj rusko orožje, dočim je imela prej nemškega. Poročila trijo, da se nahaja bolgarska armada tik ob turški meji, dočim je zdaj za njo ruska.

NOVI GROBOVI

Rudolph A. Muster
Včeraj zjutraj ob 1:45 je umrl v Veteranski bolnišnici v Brecksville, O. Rudolph A. Muster. Stanoval je na cesti 44 v Painesville, O. Služil je 16 mesecev na Pacifiku pri 57. polku inženirjev. Tukaj zapuša soprogo Ruth roj. Kocis, sina Rudolpha, sestro Stephanie in Sophie poroč. Batič ter štiri brate: Anthony, Joseph, Victor in Edward. Starši so mu umrli. Svoje čase je družina stanovala na 175. cesti.

Pogreb bo iz Svetkovega pogrebnega zavoda na 152. cesti. Čas pogreba še ni določen.

Močilnikarjev pogreb

Pogreb za pokojnim Frankom Močilnikar bo v četrtek zjutraj ob 8:15 iz Svetkovega pogrebnega zavoda in ob devetih v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. in na pokopališče sv. Pavla.

Jugoslovanski letalec poroča o Titovem terorizmu v Jugoslaviji

London. — Poročnik Vojislav Ilić, član jugoslovanske zračne armade, ki je dospel v London 12. oktobra kot pomožni pilot na diplomatskem letalu, pripoveduje o strahovitem terorju v Jugoslaviji pod Titom. Na stotine ljudi je vsak dan ustreljenih brez vsake sodbje. Vseposvobodni tajna Titova policija med narodom, ječe so natrpano polne političnih jetnikov. Ilić je tudi izjavil, da se v tako deželo strahovlade ne mara več vrniti.

Poroča tudi, da zbira Tito ob grški meji vojaštvo in da je začel s propagando med vojaštvom, da je treba braniti, tudi s krvjo, pravice bratov v Macedoniji. Ti kraji so zdaj pod Grčijo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in pa te okolice

Berite članek—

V današnjem listu berite uredniški članek. Je res vreden, da ga vsak prečita in sicer s predzanimanjem. Napisal ga je stotnik Louis Baznik, ki se nahaja že dolgo z ameriško armado na Goriškem kot vojaški kaplan in ki je tako dobil vso priliko, da je z lastnimi očmi opazoval tamkajšnje razmere.

Tretja obletnica—

V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Frances Markužič v spomin 3. obletnice njene smrti.

Dodatek k zahvali—

V zahvali za pokojna vojaka Joseph in Rudolph Rozman je družina po neljubi pomoti izpuščila imena Mr. in Mrs. John Rozman iz Evangeline Rd., ki sta darovala za sv. maše in katerim se družina tem potom iskreno zahvaljuje.

Mrs. Rupert daje zahvalo—

Mrs. Frances Rupert se želi tem potom iskreno zahvaliti za številne obiske v bolnišnici, za cvetlice, darila in karte. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu, 19303 Shawnee Ave.

Seja čitalnice—

V četrtek 25. okt. bo seja Slovenske narodne čitalnice v prostorih na 6417 St. Clair Ave. Pričetek seje bo ob 8:30 zvečer. Odborniki in člani so prošeni, da se v velikem številu udeležijo. Ukrepalo se bo o obnem zboru in raznih važnih kulturnih zadevah.

Očeta išče—

Iz Londona nas naproša Anton Marinko, doma iz Celja, če bi poizvedel za naslov njegovega očeta Albina Gorinskega, doma iz Presejara. Ako sam to čita ali če kdo ve zanj, naj nam sporoči, da mu damo naslov od sina.

Važna seja nocoj—

Vsi hišni posestniki na 64. cesti in iz okolice so nujno vabljeni, da se nocoj ob osmih udeležijo zelo važne seje zaradi nakupa tovarne. Imeti ste že dosti sitnosti in potov. Na seji boste odločili vi, če se kupi posestvo ali ne. Seja bo v Flajšmanovi plesni dvorani. Za odbo vabi Louis Majer.

Seja skupnih društev —

Skupna društva fare sv. Vida imajo sejo jutri večer ob osmih v navadnih prostorih. Pri- dejo naj gotovo vsi zastopniki in zastopnice.

Veselo presenečenje—

Zadnjo soboto sta bila veselo presenečena Mr. in Mrs. Joseph Novak iz Hale Ave. na zabavi, ki so jo jima priredili sorodniki in prijatelji za njiju 25 letnico srečnega zakonskega življenja, katero bosta bohajala 8. novembra. Tudi mi jima kličemo: še na mnoga leta zdravja in sreče!

Pismo iz domovine—

Pismo iz starega kraja, naslovljeno na Miss Steffie Kozorog se dobi pri Mrs. Marinčič na 15012 Sylvia Ave.

Po nagrade naj pridejo—

Nocoj ob 7 naj pridejo v župnišče sv. Vida vsi oni, ki so dobili nagrade na prireditvi skupnih društev v nedeljo zvečer. S seboj naj prinesejo odrezek s pravilno številko. Kdor pa ne more priti nocoj, lahko pride vsak dan ta teden od 10 do 5 in bo dobil nagrado. Imena bomo priobčili pozneje.

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Rudolph Gorisek, sin poznane Anton Goriskove družine iz Green Rd., Warresville, O. je bil častno odpuščen od zračne armade. Dopršil je letalske misije po Evropi ter bil zdaj v službi v Dayton, O. Nabral si je dovolj točk, da je dal lahko slovo uniformi.

Frank Mervar Jr., ki služi pri obrežni straži, je prišel domov za 10 dni na dopust s svojo ženo Jerilyn Ann. Dospela sta iz New Yorka. Mr. in Mrs. Frank Mervar Sr., 7801 Wade Park Ave. sta bila vsa srečna, da sta lahko prvič videla in pestovala svojo vnukinjo, ki sta jo "ta mlada" prinesla s seboj.

T/Sgt. Anthony J. Vidmar iz 19006 Arrowhead Ave. je bil odlikovan s srebrno svetinjo, naznanja vojni oddelek iz Washingtona. Anthony se je splazil do sovražne pozicije kljub temu, da je bil večkrat ranjen in jo uničil.

Druga dva Slovenca, ki sta prejela zadnje čase odlikovanje od armade sta: Pfc. Paul Turek, 4607 Finn Ave. in August J. Markužič, 1454 E. 40. St.

T/Sgt. Albin Zbačnik, sin Mr. Valentin Zbačnika iz 6422 Spilker Ave. je bil po 3 letih in pol častno odpuščen iz službe Strica Sama. Preko morja je slusoval svojo vnukinjo, ki sta jo "ta mlada" prinesla s seboj.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisu: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 247 Tues., Oct. 23, 1945

Osvobodilna fronta

Naslednji članek nam je poslal Father Baznik, v katerem opisuje osvobodilno gibanje, kakor ga je opazoval z lastnimi očmi na licu mesta in videl z očmi Amerikance vso laž in razočaranje, ki ga je prinesla Osvobodilna fronta naši stari domovini. Torej čitajmo, kar je videl in slišal naš ameriški rojak v našem Primorju. Čitali naj bi to zlasti oni, ki še danes z mreno na očeh gledajo v Osvobodilni fronti spaz za našo staro domovino. Tako piše Father Baznik, ki je točasno vojni kurat pri ameriški armadi s činom stotnika:

Kdor je med vojno v inozemstvu poslušal ali bral poročila o osvobodilni borbi v Sloveniji in sedaj pride na slovensko ozemlje, doživi silno hudo razočaranje, ako resnično slovensko in demokratično čuti in misli. Med razočaranimi sem tudi jaz, ki sem s pametjo in srcem ameriškega Slovence prišel v Primorje.

Prepričan sem, da napravim slovenski stvari veliko uslugo, ako svojim rojakom v Ameriki sporočim, kaj je prav za prav toliko poveljevana Osvobodilna Fronta, kakaj je bila njena "narodna borba" in kakšni so sadovi, ki jih je prinesla slovenskemu narodu.

Marsikaj sem z nemalim začudenjem slišal in bral že po italijanskih mestih od številnih begunccev, ki so zbežali pred Titom, da si rešijo golo življenje. Na licu mesta sem pa prišel v stik s številnimi slovenskimi laiki in duhovniki, izobraženci in preprostim ljudmi. Dobil sem v roke tudi partizansko komunistično literaturo in protikomunistične spise. Pregledal sem tudi obširne knjige, dokumentirane s fotografijami posnetki in statistikami, ki govore o začetkih in razvoju in strašnih sadovih "osvobodilnega boja." Predvsem pa sem ob branju sedaj izhajajočih časopisov OF v luči dejanskega položaja in v vidika demokracije, kakršno si mi v Ameriki predstavljamo, moral priti do jasnega spoznanja, da je OF velika prevara slovenskega naroda, ki hoče pod krinko narodnega osvobodjenja usunčiti slovenski narod najbrezobzirnejši vseh diktator.

PRIDI VKUP, UBOGA GMAJNA!

Slovenci v Primorju so z veliko nevoljo nosili 25 let italijanski in prav posebno še fašistični jarem. Pod Italijo so bili stiskani v narodnostnem, političnem, prosvetnem, verskem in gospodarskem oziru. (Resnici na ljubo moram tako povedati, da v marsikaterem oziru niti zdaleka niso bili tako stiskani, kot so sedaj pod komunistično diktaturo.) Vseh 25 let so se ozirali po svetu, ali se bo kdo našel, ki se bo zanje in za njih pravice potegnil. Velikokrat se jim je zdelo, da se še bratska Jugoslavija premalo trudi, da bi jim olajšala usodo. Tudi med Kranjci so često pogrešali pravega razumevanja za svoje narodno gorje. Odpor proti fašističnim tlačiteljem je še narasel, ko je Italija v letu 1941 ob razsulu Jugoslavije začela v Ljubljanski pokrajini enako nemumno in izzivalno politiko. — Kaj so nacisti na Gorenjskem in na Štajerskem počeli, nam je ameriškim Slovincem tudi predobro znano. V svoji brutalnosti so z množičnimi izgoni in pokončevanjem Slovencev v ječah in taboriščih italijanske potujčevalce in sovražnike našega rodu tako zelo prekosili, da so vsi pametni Slovenci Ljubljanske pokrajine smatrali za nekako srečo v nesreči, da so prišli pod Italijo, ki je vzela v svoje varstvo pred Nemci na tisoče civilistov in na stotine duhovnikov, ki so zbežali pred nacistično družalo z Gorenjskega in Štajerskega. Ta neizrečeno velika stiska slovenskega naroda nam pojasni marsikaj poklon, ki so ga napravili slovenski predstavniki italijanskim oblastem in radi katerih so se v zunanjem svetu mnogi pohujševali, kakor da bi ne bil pri vseh mednarodnih odnosih splošno in navadi običaj, da morajo še večji narodi svojim nasprotnikom pod pritiskom razmer napraviti marsikaj poklon in uslugo, za kar nam je nudila sedanja vojna nešteto neovrgljivih dokazov. Značilno in vsega poudarka vredno pa je, da so si na Dolenjskem neki ljudje bolj želeli Nemcev kot Italijanov in da so jim šli z zastavami naproti in jih prosili, naj za božjo voljo pridejo naprej. In kdo so bili ti Slovenci, ki so si želeli najstrastnejših trinogov in preganjavcev ne le naroda, ampak tudi vere? To so bili komunisti, ki so ob izbruhu sovražnosti pozivali vojaško jugoslovanske armade, naj odvzame orožje, kajti Nemčija je bila takrat še zvezana z Rusijo.

Ce upoštevamo krivice, ki jih je delala Slovincem fašistična Italija skozi 25 let in od leta 1941 skupno z njo še nacistična Nemčija, se pač ne smemo čuditi, da je morala najti med narodom kar najmočnejši odziv organizacija, ki si je nadela naziv "Osvobodilna Fronta" in si postavila za geslo "Smrt fašizmu, svoboda narodu!"

Med Slovinci ni bilo človeka nobenega političnega in verskega prepričanja, ki bi ga organizacija s takim imenom in takim geslom takoj ne pridobila in navdušila.

NAJLEPŠA BARVA JE OBLEDELA

Organizacijo s tako prikupnim imenom, kot je prav "Osvobodilna Fronta," in s čudovito užgalnim geslom, kot je "Smrt fašizmu in svoboda narodu," so si zamislili komunisti, ki so se že več let pripravljali na to, da stopijo iz svojih katakomb v javnost in potegnejo množice slovenskega ljudstva za seboj. Po razsulu Jugoslavije so poskrili po goz-

dovih in drugih skrivališčih mnogo jugoslovanskega orožja in municije, in čakali na svoj trenutek, ki je prišel, ko je Nemčija napovedala Rusiji vojno.

In začelo se je novačenje in agitacija v velikem obsegu. Vse je bilo prepričano, da gre za rešitev slovenskega ljudstva izpod tujčevega jarma in za pomoč napadeni Rusiji, "ki se je spreobrnila in ni več proti veri in je za narodne svetinje vsa vnetja in ima največjo socialno pravičnost in blagostanje, tako da tudi nam zasije prava zarja svobode in vsestranske sreče, ako ji pripomoremo do zmage s tem, da z gveriljsko vojno zadržujemo okupatorjeve divizije v zaledju." In fantje so bežali v gore, mnogi gorenjski, štajerski in drugi fantje tudi zato, da se pred Nemci skrijejo. Z njimi so se navdušila za osvobodilno borbo in kajpada tudi za "svobodno ljubezen" mnoga dekleta. Po deželi so pa organizirali pomoč "narodni vojski," ki je potrebovala vedno več; tem več, čim več mladih ljudi vseh stanov se je navdušilo za romantično življenje po gozdovih. Na "potrebo žrtve" takrat še niso mislili in še sanjalo se jim ni, koliko bodo morali trpeti in krvi preliti. Na trpljenje že radi tega niso mislili, ker jim je bilo rečeno, da gre za borbo nekoliko tednov ali kvečjemu mesecev, kajti Nemci bodo vsak hip strli. In vsa dežela je pobirala davke, živež, obleko in vse drugo, kar je taki vojski potrebno. Najbolj vnete so bile seveda mladenke, ki so imele v gozdovih fante, brate, očete — in žene niso zaostajale.

(Dalje prihodnjik.)

BESEDA IZ NARODA

Slovenski vojak piše o doživljajih na fronti

Mr. in Mrs. Koračin sta prejela od svojega sina Rudyta sledeče zanimivo pismo, v katerem živo slika svoje doživljanje, odkar je zapustil ameriško zemljo. Pismo se glasi:

Sedan, Francija

"Dragi starši! Več kot eno leto je že minilo, odkar sem bil ranjen v St. Lo, Francija. Dolgo me je vzelo, da Vam lahko pišem o vsem tem. Preko morja smo dospeli na 13. decembra, 1943. Izrekli smo se v Belfastu, Severna Irsk, kjer so nas čakale kar štiri godbe. Res, zelo toplo so nas sprejeli.

Od tam smo odšli v Anglijo. Jaz sem bil pridelen 4. pehotni diviziji. Naložili so nas na ladje in odrinili smo proti Franciji 4. junija. Z invazijo bi bili morali pričeti 5. junija, toda ker je bilo morje preveč viharo za izkrcanje, smo to odložili na 6. junija 1944.

Jaz sem šel na suho z drugim valom. Ne spominjam se, da bi kdaj prej tako goreče molil in nikdar si nisem tako želel do mačnega krova kot takrat. Prvega Nemca sem ubil, ko sem stal v morju do prs. To je bilo okrog 6:30 zjutraj. Ni mi bilo lahko ubiti človeka, ki mi ni ničesar storil. Toda ni bilo dolgo, ko sem postal drugačnih misli. Kadar vojak vidi, kako padajo njegovi najboljši prijatelji, kako jim krogle trgajo ude in jim mesarijo telesa, tedaj bi najraje pobil vse, kar nosi nemško uniformo.

Tisti dogodki tam na francoskem obrežju mi ne bodo šli nikoli iz spomina, dokler bom tlačil to zemljo. Na 4. junija sem bil pridelen k moji 8. diviziji. Prvo mesto, ki smo ga zavzeli, je bil zapisan v kredit nam ob 13. pešpolka. To je bilo v noči 5. junija. Nadomestili smo ob 10 zvečer 82. padalno divizijo. Prišel je ukaz, da nasadimo bajonete na puške in mesto La Hage je bilo ob dveh zjutraj že naše. Potem so nas poslali na oddih za fronto, saj smo bili v bojih skoro cel mesec in na dobri postelji nismo spali, odkar smo odšli iz Severne Irske. Za fronto smo se odpočili, umili, očistili in — najedli.

Predno smo odšli nazaj na fronto, mi je nekaj reklo, da jo bom zdaj skupil. Res se je to zgodilo na 7. junija, pa ni bilo nič hudega. Odsel sem nazaj na obvezovališče in dve uri pozneje sem bil zopet nazaj na fronto. No, in potem je šlo dan za dnem: pobijali smo Nemce in se zakopavali v strelske jame. Rad bi imel po eno šestico za vse luknje, ki sem si jih izkopal po Franciji. S tem bi si lahko nakupil toliko pijače, da bi jo imel dovolj za 3 ali 4 dni.

Na 20. julija ob dveh zjutraj sem jo pa pošteno izkupil. Kaj vem, kako se je zgodilo. Najprej je bilo vse svetlo okrog mene, kot bi bil sredi gorečega pekla, potem me je pa objela tema. Vse, kar se je zgodilo do tedaj v mojem življenju, mi je bilo bliskovito pred očmi. Potem pa nič več. Tri dni pozneje sem se prebudil v isti luknji, ki sem si jo bil izkopal pri napadu. Poskušal sem vstati, pa se nisem mogel niti ganiti. Pogledal sem po sebi, če mi manjka kakega uda, pa so bili še vsi tam. To me je precej potolažilo. Samo iz ušes mi je kapala kri. Moral sem krvaveti tudi iz nosa in ust, ker vselej, kadar sem pljunil ali se vseknil, je prišla kri.

Tri dni sem tam ležal, ko so me končno pobrali sanitejci. Razumeli boste, da sem bil silno lačen in pa žejen. Toda na zasilni postaji mi niso dali ne vode ne hrane, zato sem menda preklel vse zdravnike na tem svetu, zlasti pa v ameriški armadi. Posadili so me na letalo sme v Liverpool, od tam pa v ambulanco 40 milj do Manchesterja. Zdravniki so mi povedali, da ni drugega z menoj narobe, kot da imam nekaj kosti zlomljenih, rane pa nobene. Z menoj niso mgoli napraviti nič drugega, kot da so me pustili ležati in pustili, da se kosti pozdravijo same od sebe. Ako se ne bodo pozdravile, me bodo operirali, so me lepo tolažili. Tega sem se pa prestrašil, kar mi je pomagalo v toliko, da sem po treh mesecih ozdravel.

No, pa zopet nazaj v Francijo. Kaj se ne bo konec tega? Dospel sem na 28. oktobra v Mayet, Francija, kjer sem ostal 3 mesece. Moje delo je bilo, da sem stražil in spremljal vlake, ki so vozili potrebščine na fronto.

Kdaj bom prišel domov? Kakor danes izgleda, enkrat konec decembra, ali začetkom januarja — upam. To je vse v božjih rokah in v rokah Strica Sama. Do tedaj se bom morda kaj popravil in zredil, ker kot sem zdaj, bi me doma ne poznali.

Nekoliko o partizanih in njihovem delu

Namenili smo se izraziti nekoliko misli o partizanih in njihovem delovanju. Najprvo damo vse priznanje Mr. Franku Stefančiču, ki še ni dolgo tega, kar je bil priobčen njegov dopis. Povemo mu, da se v vseh ozirih strinjamo z njim. Tudi mi pravimo, da so titovski ljudem zmešali glave in kdorkoli odobrava zverinstvo partizanov, tisto ropanje, klanje in požiganje domov, je sam prav

tako zmožen takih dejanj. Slišali smo celo neko babnico, ki se je izrazila na nekem shodu, da če bi bila ona v starem kraju, da bi kar začela klati izdajalce. Ko pa smo jo vprašali, če nam ve povedati, kaj so izdali, nam ni vedela odgovoriti. In zopet smo jo vprašali, če bi mogla ona zaklati človeka, ki ji ni nič žalega storil — zopet ni bilo odgovora. Tedaj pa smo ji povedali, da je ona in veliko njej enakih ljudi, ki se nad nemcem zgražajo, pa ne vedo zakaj.

Večkrat smo čitali o oholosti Nemcev, pa smemo reči, da naši prosvitljeni tako zvani naprednjaki v oholosti še daleč prekašajo Nemce. Kako ti hudobne obraze režejo, ko ti zaničujejo vse kar je božjega in ko se prav bogokletno izražajo. Uboge sirote — danes si, jutri te ni. Ko bi že človek imel kako garancijo, da bo živel sto let, potem bi se že kako izplačalo biti prevzet; tako pa čitamo statistike, da jih samo 17 izmed sto doživi sedemdeseto leto. Pot življenja našega je kratka. Slovenci smo pač prepirljivi narod; če sta dva skupaj pa sta si že v laseh in to posebno sedaj, ko bi se nekateri kar stepli za tistega trinoga Tita.

Nobena slaba stvar ne traja dolgo in tudi partizanstvo ne bo. Mi pa pravimo samo to: če bi ljudje živeli po katoliški veri, bi ne bilo treba nobenih sodnikov, nobenih kaznilnic, nobenega policaja in nobenega ključa v vratih. Tega nam ne morejo zanikati niti vsi titovci v Ameriki in nobeden drugi.

Najbolj žalostno pa je, da so še celo katoliški ljudje naselili na limanice, da odobravajo tista zverinstva, ki jih počenjajo titovci s tistimi siromaki, ki nimajo nobene pomoči od nikoder. Tega bi niti sam poglavar pekla ne odobral. "A. S." pa naj le piše in drži s tistimi Sansovci, katerim se celo njih lastni sorodniki ne smilijo, ko so morali zapustiti svojo rodno zemljo in bežati radi svoje vere. Samo Boga naj nikar ne imenujejo, kajti dvema gospodoma se ne da služit ob enem. Naj le prikrivajo resnico, boječ se zameriti tistim brezvercem. Ako Ameriška Domovina dobi vesti, da jih priobča, tudi vemo, da jih A. S. dobi, pa jih zamolči, da ni "kake zamere" — seveda! Za tistega kolonarja "Pisanega polja" pa bi moral iti človek v posebno šolo, da bi ga razumel. Tudi on ni še nikdar zapisal kako zgražanje radi tega peklenškega delovanja partizanov v starem kraju. Ni čudno torej, če ga v Proletarcu imenujejo dobičkar. Žalostno, toda resnično!

Radi bi vedeli, ali je kateri izmed Sansovcev oziroma titovec v Ameriki, če bi mu kdo postavil brušen nož ali nabasano puško na prsi in ga vprašal: ali si naš, ali pa boš takoj mrtev. . . Prepričani smo, da bi vsak hitel na vso moč zatrjevati: da, s teboj sem, samo življenje mi pusti. Pa če bi bil to eigan ali razbojnik, bi prav nič ne vprašal.

Tako je bilo tudi v starem kraju. Kdor je prišel v dotiko z Nemci ali Italijani, se je moral podati, rad ali nerad, pa če je bil to škof Rožman, o katerem se je že toliko trobilo in ga zmerjalo z izdajalcem, ali pa naj je bil to kdo drugi. Vsak se je moral podati ali pa umreti. Bogve kaj neki bi ti časopisi pisali, če bi vedno tega ne pogrevali in če bi ne imeli tistega Tita, ki si je sam nadjal maršalski plašč.

Pa naj o tem zadostuje in sedaj bi radi pripomnili pa še malo naših domačih zadev. Mnogo pritožb se sliši vsak dan radi tega, ker je vlada zamrznila stanovanja malim ljudem. Koli-ko so se ljudje mučili, da so si vzdržali hiše v krizi. Računali so stanovalcem najnižjo mogočo najemnino, ker ljudje niso dosti zaslužili. Ko so pa ljudje vse splošno začeli boljše slu-

STE NA LOVU ZA NOVE RJUHE?

Rabljena mast je potrebna za izdelavo rjuh, srajc, brisač, nylonov, stenzikov in mnogo stvari, ki jih želite . . . kot tudi mila.

ODDAJTE RABLJENO MAST!

žiti, pa naenkrat nisi bil gospodar svoje hiše več ti, ker ti niso pustili, da bi vsaj za par dolarjev zvišal najemnino. Pa ni samoto. Koliko posestnikom so povzročili sitnosti, ko ni smel niti zinjiti v protest, ker imajo najemniki vsa oporo v OPA. Ti se pa ne brigajo, če ti najemniki delajo škodo na posestvu. Ako greš tja in se pritožiš, samo z ramami zmažejo.

Mi nismo nič proti temu, če vlada kontrolira najemnino velikih apartament hiš, kjer posestnik dobiva na stotine ali celo tisoče mesečne najemnine. Nikakor pa ni prav, če ima mali posestnik eno stanovanje za v najem, pa mu je še to zamrznjeno. To mislimo, da na noben način ni prav. Naj za danes zadostuje, se bomo pa še drugič kaj oglašali.

Več naročnikov Ameriške Domovine.

Naši begunci

Spodaj prinašamo imena begunccev, ki so bežali pred komunističnim terorjem iz svoje domovine. Vsi ti se nahajajo sedaj na Koroskem. Navajamo kraj, odkoder so doma, ime in priimek ter leto rojstva.

(Nadaljevanje)

Iz vasi TRATA so sledeči:

Bogataj Anton, 1902
Bogataj Marijana, 1936
Bogataj Pavla
Ceferin Anton, 1897
Eržen Alojz,
Eržen Gabrijel,
Eržen Stanko, 1929
Frelh Jože, 1896
Godec Jakom,
Halar Anton, 1942
Halar Anton, 1902
Halar Marija, 1944
Halar Valnetina, 1909
Jezeršek Rudolf,
Kavčič Lucija,
Kržišnik Franc,
Kržišnik Stanko,
Kržišnik Stefanija,
Kokalj Franc, 1911
Miklavčič Lovro, 1893
Miklavčič Maks, 1911

Iz SMLEDNIKA so sledeči:

Bonča Ivan, 1911
Čebašek Alojzij, 1898
Čebašek Angela, 1904
Čebašek Anton, 1931
Čebašek Filip, 1925
Čebašek Franciška, 1897
Čebašek Franciška, 1924
Čebašek Ivan, 1923
Čebašek Ivana, 1929
Čebašek Ivana, 1927
Čebašek Janez, 1891
Čebašek Janez, 1900
Čebašek Manca, 1935
Čebašek Marija, 1894
Čebašek Marija, 1921
Čebašek Marija, 1931
Čebašek Milan, 1932
Čebašek Milka, 1930
Čebašek Pavel, 1929
Čebašek Stefan, 1934
Dežman Cveta, 1939
Dežman Martina, 1943
Dežman Olga, 1911
Dežman Rudolf, 1902
Drešar Ana, 1878
Draksler Jože, 1878
Gričar Franc, 1917
Jerala Kristina, 1920
Jerman Marija, 1924
Jerman Valentin, 1920
Knific Janez, 1888
Kosmač Ema, 1926
Kosmač Ivan, 1928
Kosmač Jože, 1899
Kovač Jože, 1899
Kovač Jožefa, 1898
Kozelj France, 1900
Kozelj Ivana, 1907
Kozelj Janez, 1909

Kozelj Ivana, 1941
Kumar Franc, 1916
Lavrič Anton, 1929
Medved Albina, 1938
Medved Andrej, 1938
Medved Bernarda, 1938
Medved Bogomir, 1938
Medved Engelbert, 1938
Medved France, 1897
Medved France, 1936
Medved Franciška, 1936
Medved Ivo, 1915
Medved Jože, 1935
Medved Kristina, 1911
Medved Marija, 1932
Medved Rudolf, 1933
Medved Stane, 1928
(Dalje prihodnjik.)

"Zakaj pa niste, očene, nov, napravili s peklenščakom, kot je tisti kovač, ki ga vam ne bilo treba, hotel tudi jaz pokazati, vem, čeprav sem manjši kot osovnik, zaklajal bi ga, kakratna n- val bratranec Uleč Žirovnice, kajmor so naš oče naposodo in v velike skrbi po mater- "Kaj pa ti veš o hudo- vaču," bi rad vedel dirljivo, ki je hotel gmagjni glavno besedo- nost.

"Kar vem, pa vem, zno pripomnil, ves ves- lahko nekaj povedal- poljskemu varhu, če- "Kdo je pa povedal- duje Herblen, da bi je treba dati stvari- "Meni je zaupal Zog- ne, njemu so pa pove- marjev stari oče, ki so deli, da se reče.

"Čudno, jaz pa še šal," se je umanjkal povej, no, bom videl, zmašil skupaj. Pa ne kot bi imel polna usta Lepo počasi polagaj se nikamor ne mudi. "Povedal bom, kakor upal Zogarjev. Če se kadil, naj se pa je meni se zdi, da je vez- sem stvar že pretu- strani, pa se mi vidi, je v Cencovi kovač- je včasih reklo Hren- ja, delal hudo poro- Predno je eno podkev bil najmanj trikrat v predno je imel vol po- podkev na 'nogah, bi žek že po grlu in se nekaj ostalo.

Ampak priden je gače in pa mojster delu. On ni nikoli merjal podkve. Vola je samo pogledal, pa val podkve, ki je pa vil na parkelj ali Pa potrkavati je zna- valu, da se je slišalo lepše kot sv. Jernje močan je bil, da je divo vihtel z dvema kot bi imel žlico v valo s kladu vred je jel, dvignil in prestavi prime in prestavi ga mladiča.

"Dobro ti gre, Jap- segel v besedo Herblen- no rad slišim, če je drugi močnih pesti ne Veš, danes kovači korenjaki, kot so Samo eno so poverbo prednikov, namreč, rejo videti v kozoar- zamere, ker se vedno ognju in opravlja kurje pero, pa vendar zamenjal za kovaško konji in trmastimi lovajče. Kar lepo Japček, bom videl, ledkavalo."

Da bom, sem ves blažeh, da mi se da v gmagjni.

KRALJICA DAGMAR

ZGODOVINSKI ROMAN

"Lahko tudi na suhem..."
Valdemar je govoril s temnim glasom.

"Nemogoče je, svetli gospod. Tako sijajnega in obenem tako viteškega spremstva ni dansko kraljevstvo še nikdar poslalo preko meje. Kjer je gospod Strange, je ravno kakor bi bil nadanjenj Mihael!"

Valdemar je nato umolknil, izmed njegove družine tudi ni nihče spregovoril, jezdec so ostali na obrežju čisto do sončnega zahoda. Valdemar je s počasnim korakom prehajal sipine, nešteto krat za nekaj trenutkov obstal ter vnovič in vnovič gledal z razjasnjenim očesom po morskem gladini.

V kraljevski grad so se vračali šele, ko ni bilo videti nič več drugega kakor temno morskogladino in neštete zvezde, ogledujoče se v valovih.

Valdemaru ni bilo mogoče dočakati neveste.

Najraje bi se bil sam napotil po njo. Toda ni mogel, zakaj še isti dan, ko je njegov brat Kunt, zaprl oči, in ko mu jih je on sam zatisnil z lastno roko, in ko so se po čeli danski zemlji zvonili zvonovi kralju mrtvaško pesem, so se pokazovale, kakor bi prišle iz dna morskih globin, strašne postave, ki bi jim bilo najljubše, da bi se na Danskem vneli državljanski boji. Tekmecev za kraljevski prestol bi ne bilo manjkalo.

Škofu Valdemaru, ki je živel že štirinajsto leto v ječi, se je baje ves ta čas sanjalo vsako noč o kraljevski kroni, o vladarskem žezlu in o škrlatnem plašču, podšitem s hermelinom... Škof Valdemar se je že od nekdaj briga mnogo bolj za posvetno vladno, kakor za svoj pastirski posel. In ljudje so ga videvali neizmerno pogostejše v lesketajočem se oklepju z zlatim križem čez cele prsi, na glavi s čelado, katere perjanica je bila napravljena iz najdragocenejših peres, katere so brodniki dovažali iz pokrajin, katerih domačini so baje črni kot oglje, ob boku z mečem, katerega ročaj je bil posejan z najdragocenejšimi biseri, baje tudi iz pokrajin, kjer o snegu in ledu nimajo niti slutnje, na črnem konju, ki mu je krasna odeja iz najdražjega nizozemskega sukna segala skoro do kopit, kakor pa v škofovskem ornatu, na glavi z mitro in v desnici pastirsko palico... Škof Valdemar se je udeleževal tudi turnirjev ter umel ravnati s kopjem kakor najizurnejši borilec. Prilicljivi jeziki je bilo tudi že od nekdaj dovolj in ni čudo, da so mu prišepetavali, da mu pripada tudi kraljevska krona. Zda jo mora o velikih praznikih on polagati kralju na glavo in potem bi jo morali njemu polagati drugi ali pa vsaj on samemu sebi... In ko je hotel enkrat to poskusiti, ga je sreča zapustila, prilicljivi jeziki so umolknili, podpihovalec so se razropili in Valdemarju so odkazali bivališče na gradu Origburgu.

In če bi se bil novi kralj po smrti svojega brata oddaljil iz domovine, bi se bilo lahko zgodilo, da bi ob povratku našel pristop za kraljevski prestol zaprt. In zato je moral po nevesto odpraviti samo poslanstvo. Seveda si je izbral najzanesljivejšo možo, toda pot s Češkega na Dansko je dolga — zelo dolga — in od čeških mej do Balta je skoro povsod sovražnikov danskega imena toliko, kakor v teh morskimi valovih, zlasti izza onega časa, ko se je dansko gospodstvo utrnilo v bo-

drski deželi.

Kralj Valdemar je bil že nestrpen v najvišji meri.

Saj so imeli pristati v Mandi, tod je pot najbližja in najvarnejša. Dan je mineval za dnem, marsikdaj se je pokazalo na daljnem obzorju kakor ladja, kakor razprostrte peroti velikanskega ptica, toda komaj se je pokazala, je že izginila izpred oči.

In s kraljem vred so pričakovali prihoda nove vladarice v vseh obrežnih vasicah. Stare, izkušene glave so že čudno zmajevale; toda vselej so se jim samo tesnejše stisnile ustnice, da bi ne ušla preko njih niti ena zlo sluteča beseda. Zadnjič je pripovedoval stari brodar Falster, da je tod letela morskata žena. In kadar koli so jo videli na tukajšnjem obrežju, ni nikdar prinesla nič dobrega. Enkrat je potopila deset krasnih ladij. Se nobenemu brodarju se ni posrečilo, da bi si jo naklonil. Prileti, pogleda v obličje, človeku se zdi, da igra na njenem obličju najblažnejši smehljaj, otira si oči, da bi bolje videl, a v tem trenutku ga obide vrtoglavost, po kateri se nikdo več ne zave. Stari osemdesetletni brodar Falster ji je enkrat v življenju videl natančno v obraz, in bila bi cela povest, če bi bil pripovedoval,

kako je vendar ostal živ, toda od tega časa vselej odvrne pogled, kakor hitro jo zagleda le iz daljave.

Na danskem obrežju niso nove kraljice še nikdar videli in že so molili zanjo iz dna svojih duš, kajti tod je letela morskata žena, in nikomur ne bi bilo v dobro, če bi ta kazala nevesti mladega kralja pot k njim.

"Hej mladeniči, ali ne vidite?"

Brodnik Falster je naenkrat zakričal, da so ga slišali po obrežju dobre pol ure daleč.

Na polnočnem obzoru se je pokazala vrsta belih jader.

Vendar je prihajal tudi že kralj sam. Toda predno je obstal na navadnem mestu, se je že nabralo od vseh strani ljudi, da je bil Valdemar ob prvem pogledu skoro iznenaden.

Od juga je pihljah lahen veterič.

Belkaste ladijice so migljale med penicimi se valovi.

"Hej, mladeniči! Ali razumete?"

In mladeniči so takoj razumeli.

Kot blisk so odpeli čolne, sedli vanje po šest in šest ter se uvrstili v širokem polkrogu.

Stari, osemdesetletni Falster je sedel v prvi ladjici — v ti, v kateri je dvanajst danskih deklic držalo v rokah velikanski venec iz morske trave...

Ladje z belimi jadrji so prihajale bližje in bližje, že je bilo na njih mogoče spoznati tudi jambore.

CLEVELAND ORCHESTRA
ERICH LEINSDORF, dirigent
SEVERANCE DVORANA
Četrtek 25. okt. 8:30
Sobota 27. okt. 8:30
ROSE BAMPTON, sopran
ARTHUR CARRON, tenor
BRUCKNER-WAGNER PROGRAM
Vstop.: Severance dvorana CE 7300

FOUR POINTS TODAY!

Anne Brown, songstress, gets four ration points from her New York butcher, for one pound of used cooking fat. Miss Brown saves every drop of kitchen grease, because she knows that used cooking fat is urgently needed to help turn out fabrics, soap, linoleum, synthetic rubber and other essentials.

Gornja slika nam predstavlja skupino trakov naloženih z oblekami, katerih vozniki vsled stavke vzpenjačih delavcev niso mogli dostaviti v trgovine, ki se nahajajo v višjih nadstropjih. Pred poslopjem je videti množico delavcev, ki bi šli radi na delo in med njimi pa so pomembni stavkarji.

"Pravim: pogledajte!"

Dvanajst deklic v čolnu je tedaj vstalo ter uprlo oči proti ladji, ki je bila najvišja.

"Že jo vidim, že jo spoznavam. Ravno tako sem si jo tudi predstavljaj... Kakor bi jo bil videval že od nekdaj."

Stari Falster je imel gotovo še oster pogled, če je uzrl od tod na kraljevski ladji, na katerega srednjeh jamboru je plapolal danski prapor, kraljico.

Deklice so si nastavile roke na oči, da bi videle bistreje; toda razen jader, vesel in gibajočih se postav, niso videle ničesar.

Sivi brodar se vendar ni motil.

Na kraljevski ladji je ob jamboru, kjer je bilo vse prekrito z rdečim suknom, res stala mlada deklica, o kateri so si celo veslačji, kakor hitro so jo uzrli prvič, pošepetavali na ušesa, da so njene oči bolj bliskajoče kakor svit zvezde severnice, kadar prerokuje najsrečnejšo vožnjo, da so njena lica nežnejša kakor najgladkejši mah, njeni lena oči, da bi videle bistreje; pi zobje kakor iz najdražjega jantarja, da pa je nad vse družočk se postav, niso videle ničesar.

Piva je kolikor hočete!

WHEN GOOD FELLOWS GET TOGETHER...

Mi ga imamo vedno dovolj v zalogi za gostilne in tudi za privatne potrebe kot za ženitovanja, partije, bojinje, za javne dvorane in zasebne hiše.

V zalogi imamo pivo sledečih finih vrst:
GROSSVATER Najboljši ALE
iz Akrona, ki je kuhano iz posebnih studenčnic in ne iz navadne vode. in pa HALF-and-HALF

Za fino pivo pokličite Henderson 4629

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

JOHN POTOKAR IN SINOVA, lastniki
6511-19 St. Clair Ave.

Nudimo v nakup

Lepe SKRINJE IZ CEDROVINE.

Z bombažem napolnjene in innerspring MODROČE.

POSTELJE, različne velikosti in fedre.

Nov THOR PRALNI STROJ na razstavi, ki si ga lahko že zdaj naročite.

Pridite, ogledite si in naročite pri nas trpežno blago.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue

JOHN SUSNIK

SKEBE & ULLE

PLUMBING and HEATING CO.

15601 Waterloo Rd.

Kenmore 7248

K. S. K. JEDNOTA

★★★★★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★★★★★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

na njenih ustnicah.

"Moj gospod že čaka... Blagovoli se ozreti naravnost pred se na obrežje."

Devica v svetlo modrem oblačilu z zlatim pasom okoli boka in nad čelom z lesketajočim se dijamantom se je nasmejljala še prijaznejše. In

zdelo se je, kakor da z mahanjem svoje roke in ve pozdravlja ženina, blede lica so ji naenkrat tla, kakor da jih je obvela iz drage domovine. (Dalje prihodnjaj)

Kupujte Victory bonds

POPRAVLJAMO STREHE IN VRŠIMO VSAKOVRSNA GRADBENA DELA

Prenovljenje je naša posebnost. Sedaj je dobili material za prenovljenje in popravilo STREHE POKRIVAMO OD \$75.00 NAŠE Vse delo je prvotno in v vaše zadovoljstvo. Zelite, se plačevanje uredi na lahka mesečna plačila. Se priporočamo za naklonjenost.

KOVAC BROS.
GENERAL CONTRACTORS

KE 5030

956 E. 185. ST.

1881

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je bil po božji previdnosti nenadoma poklican v nebesne višave naš dobri soprog in oče

Anton Kuhel

Blagi naš soprog in oče je mirno v Gospodu zaspał večno spanje 19. septembra 1945. Njegovo dušo smo izročili Bogu, truplo pa materi zemlji dne 22. septembra 1945 na Kalvariji pokopališču.

Pokojni naš oče je bil doma iz vasi Jesice, fara Primskovo pri Litiji in je bil ob času prerane smrti star 64 let. Z vdano hvaležnostjo se želimo zahvaliti č. g. kanoniku Omanu za opravljeno sv. mašo zadušnico, za tolažilni govor v cerkvi in na domu. Hvala č. g. Slapšaku in č. g. Prazniku za asistenco pri žalni sv. maši in za vso tolažbo.

Prav lepa hvala vsem, kateri ste darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mirni pokojnik prerojenega očeta. Hvala vsem, kateri ste ob krsti položili vence in cvetlice ter okrasili njegov zadnji dom na zemlji.

Hvala vsem onim številnim, ki so prišli pokojnika kropiti, ki so molili za njegovo dušo ter nas tolažili. Hvala društvu Najsv. Imena, kateri so molili za njega in ga v tako obilnem številu spreminili na zadnji poti. Hvala vsem, kateri so dali svoje avtomobile brezplačno in ga spremili na zadnji poti v dolgo večnost. Hvala vsem, kateri so se udeležili pogrebne sv. maše in vsem, kateri ste nas tolažili v času velike žalosti.

Hvala nosilcem krste, hvala Ivanu Zormanu za krasno zapeto žalostinke. Hvala pogrebniemu zavodu Louis Ferfolia za vzorno odpremo pogreba.

Ti pa, ljubljani in nikdar pozabljeni soprog in oče, veliko prezgodaj si nas zapustili. Žalostni so sedaj dnevi, odkar nisi doma. Toda vemo, da je sedaj Tvoj dom v nebesih. Ti di mi bomo šli isto pot. Počivaj mirno, sveti naj Ti večna luč. Na zemlji bil si nam odzvel v nebesih se pa združimo spet.

Žalujoči ostali:

MARY KUHEL, soproga;

ANTHONY KUHEL, MoMM 1/C, JOSEPH

KUHEL C/M, sinova;

JOSEPHINE poroč. MRHAR, MARY poroč.

ZALETET, FRANCES, ROSALIA, hčere;

JOE MRHAR, SIMON ZALETET, zeta;

MARY STUPAR, sestrčna, KLAVIDIA,

ALLEN J., vnuka;

v stari domovini bratje in več sorodnikov.

Cleveland, O., 23. okt. 1943.